

[Victor Pürschel.]

strækkelig, eller skal han maaske endog dømmes, selv om han ikke tror, at han har besvangret hende, selv om han føler sig ganske overbevist om, at han ikke har besvangret hende? Hvilke subjektive Betingelser kræves efter Ministerens Forslag i denne Henseende? Det vil jeg gerne have klaret.

Vi maa ogsaa have klaret det subjektive med Hensyn til det sidste Punkt, at det var af afgørende Betydning for Kvinden, at vedkommende Mand har undladt at yde hende Støtte. Skal han have indset det? Det er det normale Krav, naar man skal straffe en Mand, at han skal have forstaaet, at det var af afgørende Betydning for hende, og forstaaet det, ikke bagefter, man da han handlede. Kan man ikke se, at man her kommer ind i en uhyre Række af Bevisvanskeligheder, og det er netop det, der er det karakteristiske for, at man her kommer ind paa et Omraade, hvor Straffens tunge Sværd swingses med Urette.

Lad os nu sige, at der finder en Samtale Sted mellem dem, at hun siger, at hun skal have et Barn. Saa siger han: Aa Sludder, der er ikke Tale om noget Barn. Jo, jeg skal have et Barn, og derfor bliver du nødt til at hjælpe mig. Nej, Gu' gør jeg ikke, siger han. Og saa skilles de. Hvis han saa bagefter siger: Jeg troede slet ikke, hun var besvangret, det faldt mig overhovedet ikke ind, jeg troede, det var noget, hun sagde for at forskrække mig. Hvad saa? Eller hvis han siger: Ja, jeg sagde nok nej, men det var ikke Mening, og jeg kunde jo ikke vide, at hun tog det saa højtideligt, hun ved jo godt, at jeg vil hjælpe hende — hvad saa? Kan man ikke se, at man her aabner en Mulighed for, at Folk kan snakke sig fra det? Og som jeg sagde før, de durkdrevne snakker sig fra det, og de naive bliver hængende, og det er ikke altid sikkert, at det er den rigtige, der bliver hængende.

Og dernæst, hvorledes vil man bevise Besvangrelsen? Hvis Fosterfordrivelsen lykkes, tænk saa, hvor overordentlig vanskeligt det er at bevise, at den paagældende er Faderen, at det virkelig er ham, der har besvangret Kvinden! I de Tilfælde, der foreligger mislykket Forsøg paa Fosterfordrivelse, gælder den normale Adgang til at bevise Faderskabet. Det kan være vanskeligt nok endda, men hvor Svangerskabet afbrydes, hvor man maaske ikke ved, om det Foster, der er fordrevet, var 2 Maaneder

eller 3 Maaneder eller kun 14 Dage gammelt, der har man ikke engang det Kriterium at holde sig til, som man dog normalt har i en Paternitetssag, at Samlejet skal have fundet Sted inden for et vist Tidsrum.

Kan man dog ikke se, at denne Regel er ganske uegnet til at være en praktisk Strafferetsregel? Jeg ser derimod meget godt, at der kan skabes en vis moralsk Baggrund for dette, men Ministeren er ikke paa nogen Maade berettiget til at insinuere, at vi, som af principielle Grunde vil stemme imod dette Ændringsforslag, fordi det betegner en uberettiget og utilbørlig Udvidelse af det strafferetliges Omraade, ikke skulde have Blik for det moralsk forkastelige, der kan ligge i et saadant Forhold. Det vil i særlig Grad foreligge, hvor der er Tale om et vedvarende Forhold mellem de to. Men der vil det praktisk taget aldrig være saaledes, at der kun foreligger en Undladelse fra hans Side; det vil praktisk altid være saaledes, at han paa den ene eller den anden Maade tilskynder hende til at se at slippe af med Fosteret. Det viser Erfaringen.

Jeg tror ikke, jeg har videre at bemærke. Jeg skal fastholde min tidligere Stilling til Ændringsforslagene.

Alfred Jensen: Den højtærede Minister anbefalede mig at studere de Bilag, der foreligger til Betænkningen; der kunde jeg gøre mig bekendt med Lovgivningen vedrørende Svangerskabsforhold i Sovjetunionen, og jeg vilde derved blive gavnlige belært. Jeg har nu læst denne Betænkning ligesom disse Bilag, og den Opfattelse, jeg gjorde gældende før, er fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad der staar i disse. Jeg ser her, og jeg har understreget det, før Ministeren gjorde mig opmærksom paa disse Bilag, at naar man i Sovjetunionen sidste Aar skred til en Ændring i Svangerskabslovgivningen, var det netop, fordi man havde afskaffet den kapitalistiske Udnyttelse af Befolkningen, man havde forøget de arbejdende Massers Velfærd, og der var foregaaet en gigantisk Stigning af det politiske og kulturelle Niveau. Det er det, der staar, og saa staar der endvidere en hel Del om de positive Foranstaltninger, der skal foretages for at hjælpe Mødre og Børn, for at hjælpe Kvinderne i det hele taget, for at tilvejebringe de bedst mulige Forhold for en yderligere Tilvækst til Befolkningen. Men det er jo den Slags Foranstaltninger, vi hævder ikke er til Stede her i Landet i lignende Grad som i Sovjetunionen, og derfor har vi